2026 STAATSBLAD VAN DE REPUBLIEK SURINAME No. 107

WET van 6 oktober 2026, houdende nadere wijziging van het Reglement Industriële Eigendom Suriname 1912 (G.B. 1912 no. 87, geldende tekst G.B. 1946 no. 73, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2001 no. 65).

DE PRESIDENT VAN DE REPUBLIEK SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het wenselijk is het Reglement Industriële Eigendom Suriname 1912 (G.B. 1912 no. 87, geldende tekst G.B. 1946 no. 73, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2001 no. 65), nader te wijzigen;

Heeft, de Staatsraad gehoord, na goedkeuring door De Nationale Assemblée, bekrachtigd de onderstaande wet:

ARTIKEL I

In het Reglement Industriële Eigendom Suriname 1912 (G.B. 1912 no. 87, geldende tekst G.B. 1946 no 73, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2001 No. 65) worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. Artikel 1 lid 2 wordt gewijzigd en komt te luiden:
   2. Met betrekking tot de taken, de inrichting en de werkwijze van het Bureau Intellectuele Eigendom kunnen bij beschikking van de Minister belast met de zorg voor het beleid van de intellectuele eigendom nadere voorschriften worden gegeven.

B. In artikel 2 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

(1). Lid 1 wordt vervangen door:

1. Onverminderd de in het op 20 maart 1883 te Parijs tot stand gekomen Verdrag van Parijs tot bescherming van de industriële eigendom (G.B. 1890 no. 8, zoals laatstelijk gewijzigd bij G.B. 1928 no. 102) vastgestelde rechten van voorrang of het recht van voorrang voortvloeiende uit het Verdrag tot oprichting van de Wereldhandelsorganisatie of het recht van voorrang voortvloeiende uit dit Reglement komt in Suriname het recht tot uitsluitend gebruik van een merk ter onderscheiding van iemands waren of diensten van die van anderen, toe aan degene die het eerst tot omschreven doel van dat merk in Suriname gebruik heeft gemaakt, doch alleen voor die soort van waren of diensten waarvoor het door hem gebruikt is, en niet langer dan 3 (drie) jaren na het laatste gebruik.

(2). Lid 4 wordt vervangen door:

4. Degene die een merk, waaronder diens fabriek - of handelswaren of diens dienstmerk zijn tentoongesteld op een officiële of officieel erkende internationale tentoonstelling, op het grondgebied van een der tot de voormelde internationale overeenkomst van Parijs toegetreden Staten gehouden, binnen 6 (zes) maanden na de opening dier tentoonstelling aan het Bureau voor Intellectuele Eigendom ter inschrijving voor die soort van waren of diensten overeenkomstig artikel 4 inzendt, wordt geacht van dat merk in Suriname, reeds gebruik te hebben gemaakt op de dag, waarop de ter onderscheiding van dezelfde soort zijner waren of diensten ter tentoonstelling aanwezig was.

(3). Na lid 4 wordt een nieuw lid 5 toegevoegd, luidende als volgt:

4. Tot bewijs van de dag der aanwezigheid van hetgeen in lid 4 van artikel 2 vereist is, kan het Bureau Intellectuele Eigendom de overlegging vorderen van een gewaarmerkte verklaring van het bestuur van de tentoonstelling of van andere bevoegde zijde afkomstig. Bij of krachtens beschikking kunnen nadere regels worden vastgesteld met betrekking tot dit onderwerp.

C. Artikel 4 lid 1 wordt vervangen door:

1. Ter verkrijging van de inschrijving van een merk dient de belanghebbende bij het Bureau voor Intellectuele Eigendom een duidelijke afdruk van dat merk met een digitale foto met een resolutie van minimaal 472x 472 pixels (4 x 4 cm) en maximaal 591 x 827 pixels (5 x 7 cm), bij 300 dpi, in JPEG- of PNG- formaat. Tevens moeten worden vermeld de soort der waren of diensten waarvoor het merk bestemd is, gerangschikt volgens de klassen van de internationale classificatie van waren en diensten, alsmede de volledige naam van de indiener. Indien de beschrijving de kleur van het merk als onderscheidend kenmerk vermeldt, geeft de indiener een beknopte omschrijving van de kleur of kleuren waarin het merk is afgebeeld en stelt die een door het Bureau Intellectuele Eigendom te bepalen aantal afdrukken in kleur van het merk ter beschikking van het Bureau.

D. Artikel 6 wordt vervangen met:

1. Het Bureau Intellectuele Eigendom maakt de inschrijving van een merk openbaar door deze op zijn website te plaatsen.
2. De openbaarmaking, bedoeld in het eerste lid, vermeldt in ieder geval:
   a. het merk;
   b. de naam van de houder van het merk;

c. de waren of diensten waarvoor het merk is ingeschreven, gerangschikt overeenkomstig de klassen van de internationale classificatie;
d. de datum van inschrijving; en
e. het inschrijvingsnummer van het merk.

E. Artikel 9 lid 1 wordt vervangen door:

1. Indien het ingevolge artikel 4 ingediende merk geheel of in hoofdzaak overeenkomt met dat, hetwelk voor dezelfde soort van waren of diensten ten name van een ander is ingeschreven of door een ander vroeger is ingediend, of indien het in strijd is met de bepaling van artikel 4 lid 3, kan het Bureau Intellectuele Eigendom de inschrijving weigeren, van welk besluit het zo spoedig mogelijk na de dag der ontvangst van het merk van de indiener, schriftelijk, onder opgaaf van redenen, kennisgeeft.

F. Artikel 10 lid 1 wordt vervangen door:

1. Indien het overeenkomstig artikel 5 ingeschreven merk geheel of in hoofdzaak overeenstemt met dat, waarop een ander voor dezelfde soort van waren of diensten recht heeft krachtens artikel 2, of de naam of de firma van een ander bevat, kan degene die beweert zodanig recht te hebben, of wiens naam of firma het merk bevat, onverminderd hem ten dienste staande rechtsmiddelen, binnen 9 (negen) maanden na de bij artikel 6 voorgeschreven openbaarmaking zich wenden tot het Hof van Justitie, teneinde de inschrijving nietig te doen verklaren.

G. In artikel 23 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

(1). Lid 2 wordt vervangen en komt te luiden:
2. De verschuldigde kosten betreffen:
a. de eerste inschrijving van een merk;

b. een supplement bij de inschrijving, voor iedere klasse van waren of diensten boven de derde klasse van de internationale classificatie, waarin de waren en diensten worden gerangschikt;
c. de vernieuwing van een merk;
d. een supplement bij de vernieuwing, voor iedere klasse van waren of diensten boven de derde klasse van de internationale classificatie, waarin de waren en diensten worden gerangschikt;
e. de overgang van een merk;
f. de doorhaling van een merk;
g. een naams- of adreswijziging van de belanghebbende van een merk;
h. een naams- of adreswijziging van een gemachtigde, per merk;
i. de wijziging van de merkgemachtigde;
j. een beperking van de waren- of dienstenlijst, behalve bij gelegenheid van vernieuwing van een inschrijving.

(2). Lid 3 wordt vervangen en komt te luiden:

3. De verschuldigde kosten van afgifte betreffen:
   a. een gewaarmerkt afschrift;
   b. een niet-gewaarmerkt afschrift.

H. Artikel 24a wordt vervangen en komt te luiden:

1. De bedragen van de kosten, bedoeld in artikel 23 leden 2 en 3, worden vastgesteld bij beschikking van de Minister belast met de zorg voor het beleid van de intellectuele eigendom.
2. Bij beschikking van de Minister belast met de zorg voor het beleid van de intellectuele eigendom kunnen tevens de vergoedingen worden vastgesteld voor dienstverlening van het Bureau Intellectuele Eigendom anders dan bedoeld in artikel 23.
3. De beschikkingen, bedoeld in de leden 1 en 2, worden bekendgemaakt in het Advertentieblad van de Republiek Suriname.

ARTIKEL II

OVERGANGSBEPALING

1. Aan de belanghebbende van een merk waarvoor een verzoek tot registratie is ingediend, welk verzoek op de dag van de inwerkingtreding van dit Reglement nog in behandeling is, wordt éénmalig de gelegenheid geboden om binnen 9 (Negen) maanden na de inwerkingtreding van dit Reglement het verzoek tot inschrijving te wijzigen in of uit te breiden met de zogenaamde dienstenklassen. Van het gebruik van het merk voor diensten dient er bewijs worden overgelegd. De bepalingen ten aanzien van de vereiste leges blijven onverminderd van toepassing.
2. Aan de belanghebbende van een merk welke op de datum van de inwerkingtreding van dit Reglement reeds ingeschreven staat, wordt éénmalig de gelegenheid geboden om binnen 9 (negen) maanden na de inwerkingtreding de registratie te wijzigen in of uit te breiden met dienstenklassen. Van het gebruik van het merk voor diensten dient bewijs worden overgelegd. De bepalingen ten aanzien van de vereiste leges blijven onverminderd van toepassing.
3. Het register van het Bureau Intellectuele Eigendom staat met ingang van de dag, volgende op die van de afkondiging van dit Reglement, open voor het registreren van dienstmerken.

ARTIKEL III

SLOTBEPALING

1. Deze wet wordt in het Staatsblad van de Republiek Suriname afgekondigd.
2. Zij treedt in werking met ingang van de dag volgende op die van haar afkondiging.
3. De Minister belast met de zorg voor het beleid van de intellectuele eigendom is belast met de uitvoering van deze wet.

Gegeven te Paramaribo, de 6e oktober 2026

JENNIFER SIMONS

Uitgegeven te Paramaribo, de 8ste oktober 2026
De Minister van Binnenlandse Zaken,

MARINUS BEE

WET van 6 oktober 2026, houdende nadere wijziging van het Reglement Industriële Eigendom Suriname 1912 (G.B. 1912 no. 87, geldende tekst G.B. 1946 no. 73, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2001 no. 65).

MEMORIE VAN TOELICHTING

A. Algemeen

Bij het opstellen van dit Reglement is onder ogen gezien het vraagstuk van de bescherming van de zogenaamde dienstmerken, hetgeen inhoudt dat tekens die niet dienen ter onderscheiding van waren, doch van aan het publiek aangeboden diensten, zoals die bijvoorbeeld door vervoerondememingen, verzekeringsmaatschappijen, banken, reisbureaus, schoonmaakbedrijven, hotels, accountants en advocaten worden verleend. In het verleden achtte de wetgever het niet nodig om dienstmerken aan hetzelfde stelsel te onderwerpen als warenmerken. Vandaar dat in het vigerende “Reglement Industriële Eigendom Suriname 1912” slechts wordt bepaalt dat de registratie van warenmerken is toegestaan.

In Suriname bestaat op dit moment voor dienstmerken nog geen bijzondere bescherming. Naar gelang de feiten en omstandigheden konden rechthebbenden en belanghebbenden de bepalingen inzake de onrechtmatige daad of de bescherming van de handelsnaam en het handelsmerk, dan wel een combinatie van de uit deze bepalingen voortvloeiende middelen aanwenden ter bescherming van hun rechten. Vorenbedoelde bepalingen verlenen de rechthebbende en/of belanghebbende van een dienstmerk alhoewel niet afdoende bescherming tegen inbreuk door derden. Uit de ervaring van het Bureau Intellectuele Eigendom (BIE) is evenwel gebleken dat deze bepalingen niet in alle opzichten de gewenste bescherming bieden, gezien zij niet altijd de vereiste duidelijkheid en zekerheid opleveren en bovendien vertonen zij verschillen voor wat betreft de draagwijdte van de bescherming.

In de afgelopen periode is de behoefte aan een specifieke bescherming van dienstmerken zich steeds meer doen gevoelen. Reeds in 1957 zijn deze merken genoemd in de herziene tekst van de Overeenkomst van Madrid betreffende de internationale inschrijving van merken, terwijl in de classificatie, welke is ingevoerd door de Overeenkomst van Nice betreffende de Internationale Classificatie van waren en diensten ten behoeve van de inschrijving van merken, waar Suriname partij bij is, acht klassen voor diensten werden bestemd. De internationale aanvaarding van deze teksten bevestigde het groeiende belang van dienstmerken in het economisch verkeer, verband houdende met de voortdurend in het belang van de toenemende zgn. tertiaire sector. Sedertdien hebben tal van landen een bijzondere wettelijke bescherming voor dienstmerken ingevoerd. Voor de duidelijkheid dient ook hiermee rekening te worden gehouden, dat de aangedragen wijzigingen in het Reglement eveneens van faciliterende aard zijn en hiermede de uitbreiding of verruiming van de diensten van BIE naar rechthebbenden en/ of belanghebbenden wordt bewerkstelligd. Naast de invoering van de bescherming van dienstmerken strekt dit ontwerp tot een drietal ondersteunende voorzieningen: de verankering van de internationale classificatie in artikel 4, de vastlegging in artikel 23 van de categorieën waarvoor kosten verschuldigd zijn, en de samenvoeging in artikel 24a van de grondslagen voor de vaststelling van de vergoedingen van het Bureau. Deze voorzieningen worden hieronder afzonderlijk toegelicht.

Voor de invoering van bescherming van dienstmerken in Suriname worden aangevoerd de navolgende argumenten:

a) in aanzienlijke mate zal een toename worden bereikt van de rechtszekerheid, welke niet wordt verzekerd door de huidige bepalingen die niet op bescherming van dienstmerken zijn afgestemd;
b) door het bestaan van een register kan een beter overzicht worden verkregen van de aanspraken op dienstmerken en kan anderzijds meteen zo goed mogelijke kennis van zaken het teken (merk, handelsnaam, enz.) worden gekozen dat men voornemens is te gebruiken;

c) door de bescherming van dienstmerken wordt voor rechthebbenden en/ of belanghebbenden van gedeponeerde merken de mogelijkheid geschapen op grond van hun indiening prioriteit in te roepen in de landen die het beroep op deze prioriteit aanvaarden;
d) met een geldige dienstmerkregistratie kan men optreden tegen gelijk of overeenstemmend merk- en tekengebruik, tegen verwarringsgevaar en tegen het 'aanhaken' bij een merk of daaraan afbreuk doen. In alle voornoemde gevallen is er sprake van merkinbreuk.

Soortgelijkheid tussen diensten en waren

Bij soortgelijkheid tussen diensten en waren wordt nagegaan indien een teken gelijk is aan of overeenstemt met een ouder merk, en betrekking heeft op gelijke of overeenstemmende waren of diensten, en daardoor bij het publiek gevaar voor verwarring bestaat. Hierbij moet rekening worden gehouden met alle relevante factoren die de verhouding tussen de waren of diensten kenmerken, waaronder de aard, de bestemming, het gebruik, maar ook het concurrerend of complementair karakter ervan.

Aard dienstmerk

De vraag naar wat een dienstmerk precies is, moet worden beantwoord met inachtneming van de maatschappelijke opvattingen met betrekking tot wat wordt opgevat als het aanbieden van een dienst. Het afbakenen van warenmerken en dienstmerken is soms moeilijk, omdat bij dienstverlening vaak ook waren geleverd worden (denk aan horecadiensten, detailhandelsdiensten etc.). Anderzijds worden ook diensten verricht door ondernemingen die waren verkopen (te denken valt aan bezorging, installatie, het geven van garantie etc.) en zijn bepaalde specifieke waren vaak ook het onderwerp van te leveren diensten (bijvoorbeeld in het geval van reparatie en onderhoud).

Verhouding dienstmerken tot handelsnamen

Een dienstmerk onderscheidt de door de onderneming geleverde diensten van de waren of diensten van andere ondernemingen, terwijl de handelsnaam gebruikt wordt ter identificatie van de onderneming zelf, en daarmee ter onderscheiding van de ondernemingen (zelf) van andere ondernemingen. Een handelsnaam is derhalve nog geen dienstmerk.

De internationale classificatie van waren en diensten

Suriname is partij bij de Overeenkomst van Nice betreffende de Internationale Classificatie van waren en diensten ten behoeve van de inschrijving van merken. Deze classificatie wordt bij het Bureau Intellectuele Eigendom in de praktijk reeds toegepast, doch mist in het vigerende Reglement een uitdrukkelijke wettelijke grondslag. Nu met dit ontwerp de dienstenklassen worden opengesteld, is het wenselijk die grondslag alsnog te bieden. Artikel 4 bepaalt daarom dat de soort der waren of diensten waarvoor het merk bestemd is, wordt gerangschikt volgens de klassen van de internationale classificatie van waren en diensten. De wettekst legt bewust niet één bepaald classificatiesysteem vast. Thans wordt de classificatie ingevolge de Overeenkomst van Nice gehanteerd, doch in regionaal en internationaal verband bestaan voornemens om classificatie mede op andere grondslagen toe te staan, waaronder een geharmoniseerde gegevensbank, terwijl daarnaast wordt gewerkt aan een regionale classificatiemaatstaf. De onderhavige formulering laat toe dat het Bureau Intellectuele Eigendom bij zodanige ontwikkelingen aansluit zonder dat daarvoor telkens een wijziging van dit Reglement is vereist. Hiermee wordt de rechtszekerheid gediend en wordt de aansluiting op de internationale praktijk in de wet zelf verankerd.

De kosten: categorieën in de wet, bedragen bij beschikking
Het geldende artikel 23 leden 2 en 3, zoals vastgesteld bij de Wet van 8 oktober 2001 (S.B. 2001 no. 65), benoemt de categorieën van kosten met vermelding van de bedragen. Artikel 24a, bij diezelfde wet ingevoerd, bepaalt dat de in artikel 23 genoemde bedragen bij staatsbesluit kunnen worden gewijzigd. Van die bevoegdheid is tweemaal gebruikgemaakt: bij S.B. 2010 no. 22 en bij S.B. 2018 no. 105.

In de uitvoeringspraktijk is de indeling van artikel 23 evenwel verder uitgegroeid dan de wettekst van 2001: de eerste inschrijving en de vernieuwing worden afzonderlijk in rekening gebracht, er worden supplementen geheven voor iedere klasse boven de derde klasse, en er wordt onderscheid gemaakt tussen de naams- of adreswijziging van de belanghebbende en die van een gemachtigde. Aangezien artikel 24a uitsluitend de wijziging van de bedragen toestaat, verdient het aanbeveling deze categorieën thans in de wet zelf te verankeren. Artikel 23 lid 2 neemt daarom alle in de praktijk gehanteerde categorieën op, mede uitgebreid tot diensten, hetgeen uit de openstelling van de dienstenklassen voortvloeit en voegt daaraan de wijziging van de merkgemachtigde toe. Artikel 23 lid 3 blijft de kosten van afgifte van afschriften bevatten.

De bedragen zelf worden niet langer in de wet opgenomen. Zij verliezen bij gewijzigde monetaire omstandigheden hun reële waarde, terwijl een wetswijziging voor iedere aanpassing niet doelmatig is. Aldus bepaalt de wetgever uitputtend vóór welke handelingen kosten verschuldigd zijn, zulks in overeenstemming met het legaliteitsbeginsel, terwijl uitsluitend de hoogte van de bedragen wordt gedelegeerd.

Samenvoeging van de vergoedingsgrondslagen (artikelen 1 en 24a)
Het Reglement kent thans twee afzonderlijke grondslagen voor de vaststelling van vergoedingen van het Bureau Intellectuele Eigendom, beide ingevoerd bij S.B. 2001 no. 65. Artikel 1 lid 2 voorziet in de bevoegdheid van de Minister om bij beschikking nadere voorschriften te geven met betrekking tot de taken, de inrichting, de werkwijze en de

vergoedingen voor dienstverlening anders dan bedoeld in artikel 23 leden 2 en 3. Artikel 24a bepaalt daarentegen dat de bedragen van artikel 23 bij staatsbesluit worden gewijzigd. Voor eenzelfde onderwerp, de vergoedingen van het Bureau gelden derhalve twee verschillende instrumenten, afhankelijk van de vraag of de dienst wel of niet in artikel 23 is genoemd.

De procedure van het staatsbesluit is bovendien onvoldoende slagvaardig gebleken. Sedert 2001 heeft slechts tweemaal een aanpassing van de bedragen plaatsgevonden; de Nota van Toelichting bij S.B. 2018 no. 105 wijst er zelf op dat de economische ontwikkelingen en de stijging van de wisselkoers een nieuwe aanpassing noodzakelijk maakten, na een periode van 8 (acht) jaren. Gedurende zulke perioden verliezen de leges hun reële waarde.

Voorgesteld wordt daarom beide grondslagen samen te voegen in artikel 24a. Artikel 1 lid 2 wordt beperkt tot hetgeen daar institutioneel thuishoort: de taken, de inrichting en de werkwijze van het Bureau. Artikel 24a wordt de enige bepaling inzake vergoedingen: lid 1 ziet op de bedragen van de kosten van artikel 23, lid 2 op de vergoedingen voor de overige dienstverlening van het Bureau, en lid 3 op de bekendmaking. Beide worden bij beschikking van de Minister vastgesteld. Hiermee kent het Reglement één consistente systematiek: artikel 23 bepaalt waarvóór kosten verschuldigd zijn, artikel 24a bepaalt hoe de hoogte daarvan en van de overige vergoedingen wordt vastgesteld.

De rechtsstatelijke waarborg is daarbij niet gelegen in de zwaarte van het instrument, doch in de wet zelf. Artikel 23 bepaalt uitputtend vóór welke handelingen kosten verschuldigd zijn, zodat de Minister uitsluitend de hoogte van de bedragen vaststelt en geen nieuwe heffingsgrondslagen kan scheppen. De kenbaarheid wordt gewaarborgd doordat de beschikkingen worden bekendgemaakt in het Advertentieblad van de Republiek Suriname. Voor het overige geldt dat de beschikking als instrument voor de vaststelling van vergoedingen van het Bureau reeds sedert 2001 door de wetgever is aanvaard; met dit ontwerp wordt die keuze consequent doorgetrokken.

B. Artikelsgewijze toelichting

Artikel I, onderdeel A (artikel 1 lid 2). Dit onderdeel beperkt artikel 1 lid 2 tot de taken, de inrichting en de werkwijze van het Bureau Intellectuele Eigendom. De bevoegdheid tot vaststelling van vergoedingen wordt overgebracht naar artikel 24a lid 2, zoals in het algemeen deel toegelicht. Inhoudelijk gaat daarmee geen bevoegdheid verloren; zij wordt uitsluitend op een andere plaats in het Reglement ondergebracht.

Artikel I, onderdeel B (artikel 2). Door de wijziging van artikel 2 wordt niet langer alleen aan producenten van waren de gelegenheid geboden hun merken te registreren bij het Bureau Intellectuele Eigendom, maar nu ook aan dienstverleners, hetgeen voor hen tot meer rechtszekerheid leidt. Daarnaast bieden de aangepaste bepalingen de houder van een dienstmerk, evenals de houder van een merk ter bescherming van waren, de mogelijkheid om bij inbreuk op zijn recht de rechter te adiëren. Vermeldenswaard is dat op basis van informatie, bekomen van het Algemeen Bureau voor de Statistiek, blijkt dat er blijkens de Census van het jaar 2016 in Suriname circa 9.500 dienstverleners zijn. Uit verzoeken gedaan door rechthebbenden en belanghebbenden van buitenlandse dienstmerken of hun gemachtigden, mag worden geconstateerd dat de vraag naar registratie van hun dienstmerken in Suriname eveneens groot is. Het spreekt voor zich dat deze wetswijziging de Staat Suriname ook financieel voordeel zal opleveren. Het nieuwe lid 5 regelt het bewijs van de dag van aanwezigheid op een internationale tentoonstelling, bedoeld in lid 4.

Artikel I, onderdeel C (artikel 4). Dit onderdeel regelt de vereisten voor de indiening en verankert de rangschikking van de waren en diensten volgens de klassen van de internationale classificatie van waren en diensten, zoals in het algemeen deel toegelicht.

Artikel I, onderdelen E en F (artikelen 9 en 10). De gronden voor weigering van de inschrijving onderscheidenlijk voor nietigverklaring worden uitgebreid tot diensten, zodat zij op dienstmerken op gelijke wijze van toepassing zijn als op warenmerken.

Artikel I, onderdeel G (artikel 23). Lid 2 somt de categorieën op waarvoor inschrijvingskosten verschuldigd zijn; lid 3 die waarvoor kosten van afgifte verschuldigd zijn. De bedragen zijn hierin niet opgenomen; deze worden vastgesteld op de voet van artikel 24a. Nieuw ten opzichte van de bestaande praktijk is de categorie inzake de wijziging van de merkgemachtigde; voorts zijn de supplementen per klasse boven de derde klasse mede van toepassing verklaard op dienstenklassen.

Artikel I, onderdeel G (artikel 24a). Lid 1 belegt de vaststelling van de bedragen, bedoeld in artikel 23 leden 2 en 3, bij beschikking van de Minister, in plaats van bij staatsbesluit. Lid 2 neemt de bevoegdheid over die voorheen in artikel 1 lid 2 was opgenomen, te weten de vaststelling van vergoedingen voor de overige dienstverlening van het Bureau. Lid 3 regelt de bekendmaking van beide beschikkingen in het Advertentieblad van de Republiek Suriname.

Artikel II. Dit artikel heeft tot doel de gevallen te accommoderen waarin rechthebbenden reeds doende waren of behoefte hadden hun merk als dienstmerk te registreren, maar daartoe nog niet in staat waren. Hierbij is gedacht aan twee categorieën: merkhouders wier verzoek tot registratie in behandeling is, en merkhouders van wie het merk reeds is ingeschreven, die door de leemte in de wet geen keus hadden dan hun verzoek in te dienen in een of meer klassen voor waren, terwijl zij, indien de wet de mogelijkheid had geboden, (mede) in de zogenoemde dienstenklassen hadden willen inschrijven. Middels de overgangsbepalingen wordt voorkomen dat deze merkhouders hun prioriteit ten opzichte van latere indieners verliezen; de oorspronkelijke datum van indiening c.q. registratie wordt gehandhaafd. Om te voorkomen dat kwaadwilligen misbruik maken van deze overgangsregeling, is vereist dat bewijs van gebruik van het merk wordt

overgelegd; dit kan onder meer worden geleverd door facturen, opdrachtbevestigingen en overeenkomsten. Wanneer de uitbreiding meer klassen omvat dan de drie klassen die het basisbedrag omvat, is voor iedere additionele klasse het supplement, bedoeld in artikel 23 lid 2 onder b, verschuldigd. Lid 3 waarborgt de tariefcontinuïteit: de laatstelijk bij S.B. 2018 no. 105 vastgestelde bedragen blijven van kracht totdat de eerste beschikking krachtens artikel 24a in werking treedt, welke beschikking uiterlijk op de dag van inwerkingtreding van deze wet wordt vastgesteld. Lid 4 waarborgt dat beschikkingen die reeds krachtens artikel 1 lid 2 zijn gegeven, hun gelding behouden onder de nieuwe grondslag van artikel 24a lid 2. Lid 5 geeft het moment aan waarop het register voor de inschrijving van dienstmerken wordt opengesteld.

Artikel III. Dit artikel regelt de afkondiging, de inwerkingtreding en de uitvoering van deze wet.

Paramaribo, 6 oktober 2026,

JENNIFER SIMONS